

Honorar, og man kunde selvsølgelig ikke antage noget som helst nyt Stykke. Derfor er der iaar, hvor der har været en større en Frødighed i den dramatiske Litteratur end sædvanlig brugt 19,000 Kr. til Forfatterhonorar ittedesfor de bevilgede 9,000 Kr. Det er af de Ting, som ikke kunne undgaas; naar man samtidig forlanger, at Theatret skal staae Indtægter, er det en Selvsølge, at det ogsaa maa have Udgifter og navnlig paa et saadant Raaderum, hvor der er Tale om en af de vigtige Opgaver, nemlig at fremme den dramatiske Litteratur. Man har ment i saa Henseende at kunne staae Pænt paa denne Konto ved væsentlig at holde sig til den Litteratur, man eier, til den fortraffelige dramatiske Litteratur, vi ere i Besiddelse af, og forsaavidt er det jo ogsaa en af Theatrets Opgaver at holde Hævd over denne Litteratur. Naar man nu mener, at man har givet for lidt af en enkelt Forfatter f. Ex. af Holberg, skal jeg tillade mig at oplyse, at der i de 4—5 Aar, i den Periode, i hvilken jeg er bedst kjendt med Forholdene ved Theatret, har været opført 10 Holbergste Arbejder — jeg vil ikke nævne dem her, men det er 10 af de bedste — i alt 83 Gange. Det kan man jo mene er for lidt, men denne Tale om at spille Holberg og Dehenschläger for tomme Benke var Noget, Theatret skulde udføre, mener jeg ikke er rigtig, thi det er ikke at hædre en Forfatter at spille hans Arbejde for tomme Benke. Den samme Festivitas, man forlanger, og der findes paa Scenen, naar man spiller Holberg, skal ogsaa være paa Tilskuerpladsen; men den er der ikke, naar man sidder i et næsten fuldstændigt tomt Hus. Hvad det kommer an paa ved at holde Hævd over de gamle Forfattere, er at opføre dem saa godt, som man kan, men med en vis Moderation, og det er saa meget mere nødvendigt, naar man er indskrænket til et vist mindre Antal Stykker. Naar jeg har nævnt de 10 Stykker, der ere givne og det 11te, der er under Indstudering, er der for Dieblisset næsten ikke flere af Holbergs Stykker, der kunne gives. Der er nemlig 9 Arbejder, der af forskjellige Grunde ikke kunne opføres, enten fordi den paagældende Skuespiller ikke tør vove sig i Kæft med de Opgaver, der stilles ham i disse Stykker — dette gjælder en udmærket ung Holbergst Skuespiller, der ikke tør gjøre det, dels af Respekt for Opgaven og dels af Respekt for det Minde, Publikum har om en endnu levende genial Fremstiller af Holbergste Roller, og det er jo Grunde, som man i allerhøieste Grad maa billige — eller fordi en ældre udmærket Holbergst Skuespiller paa Grund af sin svækkede Hukommelse ikke mere kan paatage sig store Holbergste Roller. Saaledes hænger det sammen, at 9 af Holbergs bedste Stykker for Dieblisset ere ubelukkede fra at kunne gaa. Man ser altsaa, at vi nu ere naaede op til 20 af Holbergs bedste Arbejder, og naar man

undersøger, hvilke de andre ere, vil man kunne se, at der ikke er megen Jøte for Theatret til at give dem. Det Samme, som er udtalt om Holberg, har man villet gjøre gjældende om Dehenschläger, men her er Forholdet forsaavidt forskjelligt, som Theatret, medens det er saa lykkeligt at have en Række udmærkede Holbergste Skuespillere, har meget saa Skuespillere med den lyriske Gøne, som forlanges i Dehenschlägers Tragedier. Der er i det Lidsrum, jeg har nævnt, kun opført 6 af disse Arbejder ialt 32 Gange, og det er ikke sandsynligt, at der i Fremtiden vil kunne finde hyppigere Opførelser Sted af denne Digtets Arbejder. Det turde maaske ogsaa her under denne Betragtning erindres, at, hvor stor og udmærket denne Forfatter end er som Lyriker og Romance-digter, turde det dog være, at hans dramatiske Fremstillinger lige overfor Nutidens dramatiske Opførelser har tabt Noget i Livskraft. Man kan jo blot i saa Henseende sammenligne dem med de 200 Aar ældre Shakespearest Arbejder for at se, hvor Livsfylde i de enkelte Arbejder kan bevare sig gennem Aarhundreder uden at dø hen, hvad der ikke synes at være Tilfældet med de Arbejder, hvortil jeg her har sigtet. En anden Maade at staae Indtægter paa, uden at byrde denne Konto for Forfatterhonorarer, er jo den, som man ogsaa har fremhævet, at føre fremmede Forfatters Arbejder paa Scenen, idet Overtættelser som bekendt ere meget billigere end originale Arbejder. Ogsaa i saa Henseende er der jo gjort, hvad man efter min Mening med Billighed kan forlange, idet man stræber efter at tage Mønterarbejder frem af forskellige Forfattere. Der findes opført i den senere Periode Arbejder af Augier, Sardou, Madame de Girardin, George Sand, Balzac osv., og fremfor Alt af Moliere, idet Theatret blandt Andet har som en af sine Hovedopgaver at fremstille Mesterværker, naar det kan se, selv om man skal gaa langt tilbage i Tiden. Dem finder man hos Moliere, der jo er anerkjendt for at være den Ypperste af alle dramatiske Forfattere. Der er kommet et andet Spørgsmaal frem i Anledning af den samme Paragraf, som jeg ogsaa skal tillade mig at berøre med et Par Ord. Man har ment, at det ikke var heldigt, saaldes som det nuværende Forfatterregulativ er indrettet, idet en Forfatter ikke mere honoreres, naar hans Arbejde har været opført 25 Gange, det vil sige, den første Gang har Theatret den fulde Indtægt, men de næste 25 Gange faar Forfatteren Honorar. Det er Noget, man har fundet urigtigt, idet man har ment, at jo oftere et Stykke gik, desto bedre var det, og derfor skulde Forfatteren vedblivende honoreres. Jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at, hvis man vilde vedtage en saadan Forandring, vilde det være til Tab for Forfatteren og til Gavn for Theatret, en Gavn, som jeg imidlertid ikke ønsker at staae Theatret, da